



STRÄVAREN

STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBENS TIDSKRIFT

NR. 3 2011 ÅRGÅNG 33 ISSN 1401-67664



NORRLANDS SPECIALENS

BIR & BIM

Ferrostar Corleone & Ch Crowfox Black Pearl

Strävarens läsare
önskas
En vacker höst

ORDFÖRANDES RADER

Det är tråkigt när vi får ställa in ett arrangemang i klubbens namn, som nu vår utställning i Värmland och med den vårt årsmöte. Nytt årsmöte blir på Sofiero utställningen och det blev så för att vi har deadlines att följa enligt stadgar och förordningar. Så jag hoppas att ni som kan tar er till Sofiero.

Vi får fråga oss varför vi har så lite aktiviteter i klubben, för utan det kommer vi sakta men säkert bli färre medlemmar och underlaget blir mindre att göra något. Det är då de som en gång drog igång den föreningen nämligen uppfödarna att som då dra igång aktivitet med sina valpköpare, och det är väl bara fantasin som sätter begränsningen. Så nu är det upp till alla uppfödare att komma igång och göra något med sina valpköpare.

Jag hoppas att vi ses på Sofiero!

PETER

REDAKTÖRENS RADER

Kära läsare och medlemmar!

Många har undrat varför vi inte fortsatt håller utställning i Gränna. Det är så enkelt som så: de vill inte ha hundutställningar längre.

På sista uppfödarmötet diskuterade vi nya upplägg och fastnade för ambulerande utställningar på olika platser i vårt avlång land. Det var anledningen att styrelsen enades den här gången om Ransäter.

Vi skulle ha en attraktiv plats gärna tillsammans med en större utställning. I vackra och intressanta omgivningar så hela familjen kunde roa sig.

I all den stund anmälningarna har varit låga de sista åren både till Norrlands Specialen och till Gränna, bestämdes också att en utställning per år i klubbens regi fortsättningsvis räcker.

Tyvärr så fick vi bara nio anmälningar till Ransäter och de håller inte för klubbens ekonomi.

Man kan bara spekulera om varför uppfödarna inte samlade sina valpköpare och åkte till Ransäter som visade sig vara

en alldeles utmärkt plats. Där hade funnits en fin plats för vår egen Utställning och Årsmöte, arrangörerna var mycket tillmötesgående och deras 3 dagars int. utställning var oerhört välplanerad kunde man förstå.

Styrelsen kommer fortsatt att pröva sitt nya koncept av utställning men på annan plats i Sverige. I dagsläget lutar det söderut.

Om man tittar på utställningsvilligheten för strävhåren hittills i år, är den minst sagt bedräglig 1 till 3 hundar i snitt per utställning. Så egentligen skall man kanske inte vara så besviken att vår satsning fallerade.

Jag kan bara gå till mig själv, men irriterande har varit:

Jätte höjning av anmälningsavgifter

3 stegs anmälningar som förvirrar.

Att länsklubbarna inte kan enas om gemensamt regelverk för avgifter.

Därtill dyra bensinkostnader, man håller sig hemomkring.

Jag håller inte med vår ordförande när det gäller uppfödarnas engagemang. Alla våra uppfödare är engagerade i sina valpköpare och hur man jobbar med sina sålda hundar på ett eller annat sätt. Men inte oavbrutet och hela tiden. Det går i vågor och framförallt styr tillgången till valpar. Förra året och i år har valpkullarna varit få och små och då naturligt kanske lite mindre aktivitet.

Det kan också vara en orsak till få utställningsanmälningar. Hur det än är, har man inte lust att komma släpande på samma hund år ut och år in om den är färdig meriterad.

Jag vet att de flesta uppfödarna anordnar träffar av olika slag för sina valpköpare. Man samlas kanske 1 gång i månaden trimmar och pratar hund eller anlitar någon föredragshållare. Så har vi alltid gjort, det kanske inte märks utåt hur vi följer upp våra valpar men oengagerade är vi inte.

LILLEMOR

Ett liv i lyx är inte alltid att föredra.

Martini är mycket, men först och främst en familjemedlem och som sådan följer han självklart med på semestern. Årets semester var en bil- sen båt- sen bil- igen-semester genom en del av Europa. Nämligen Tyskland, Frankrike, Belgien, Holland och så Tyskland igen.

Vi hade rest genom Tyskland ner till Frankrike och tillbringat en vecka i båt på kanal d'Loire när jag märkte att Martini inte var helt på topp. Han var lugnare än vanligt helt enkelt. Denna sommaren kunde man ju inte skylla på värmen, inte ens i Frankrike ville solen komma fram!

Vad en så liten mage kan låta!

En natt kunde vi knappast sova då Martinis magljud höll oss vakna hela natten, ett brummande och knorrande utan like! Helt fantastiskt att en sådan liten mage kan föra ett sånt liv!

Ute på promenaderna hände inget speciellt mer än att hunden gick med nosen i marken och sökte ätliga blad som han helt maniskt tuggade i sig. Han mådde helt klart pyton. Det blev en tur till byns slaktare där vi köpte gödkalv till Martini. Den koktes, serverades och åts, om än med en uppgiven suck.

Nästa anhalt Amsterdam

Vi körde vidare på vår resa och nu skulle vi bo några nätter i Amsterdam.

För att lugna den ljudliga magen fick Martini vara helt utan mat i ett dygn. Han brydde sig inte så han mådde helt klart inget vidare.

Vi installerade oss på hotellet, ett flott ställe med blanka golv i entrén, tjugiga hissar och tjocka heltäckningsmattor överallt. Vi fick ett stort rum med heltäckningsmatta på 11 våningen.

Nytt mönster på mattan

Tidigt vår första morgon på Amsterdams flotta hotell, 11 våningar upp med heltäckningsmattor så långt ögat når, sätter Martinis mage igång...

Inte en chans för oss att hinna ner. Det blev nytt mönster på rummets heltäckningsmatta innan jag fick tag i honom och bar in honom i det blanka, helkaklade badrummet. Utan att gå in på detaljer så kan jag säga att jag tvättade väggar, golv och mattor efteråt.

Roomservice

Jag är lyckligt lottad då Martini är en hund som verkar ha stålmage. Han har bara varit magsjuk en gång tidigare i sitt 6-åriga liv och det var efter att ha ätit dålig lax så det var inte så konstigt. Den sjukan kurerade jag med kaninmage. Men vad gör man när man bor på hotell i Amsterdam? Det blev till att ringa veterinären i Sverige och fråga. Deras svar var ”Ge hunden överkokt klabbigt ris och ev lite kokt skinka”



Sagt och gjort, husse kontaktade hotell-restaurangens roomservice och berättade om hundens tillstånd och vad veterinären ordinerat. I detta hundvänliga land var det inte svårt att få kocken engagerad. Strax kom en riscup och tre snyggt vikta skinkskivor serverade på en vit tallrik med en silverkupa över!

Martini lät sig dock inte inponeras, när jag tvingat i honom lite ris resulterade detta bara i ännu några nya abstrakta mönster på mattan... nu kom det från alla håll.

Hälsokost och veterinär

Så här kunde det ju inte fortsätta, det blev en tur ner i stan till en Hälsokostbutik För Hundar! (Vilket fantastiskt land). Men när Martini *väldigt tydligt* visat hur sjuk han var... fick vi rådet att uppsöka veterinär. Det blev en spruta och piller mot orolig mage samt antibiotika. Efter några timmar hade vi en klart piggare hund som kunde njuta av semestern igen!

När vi efter några dagar lämnade hotellet ”snodde” jag med mig deras duschtvål med guld kork – den hade ju visat sig funka utmärkt som fläckborttagningsmedel!

Ewa & Martini



Denna flotta servering imponerade inte på en sjuk Martini.

UTSTÄLLNINGSRISULTAT

SKK Österbybruk Int. 29 maj

1+0 1 valp

BH Mercury Marley and Me

Bästa valp Sisterhood HP

Domare: Jetta Tschokkinen, Fi

Cert. Cacib, Bir Championat

SV: TEK. Fengerfors 4 juni

Delt. 1+1

BH Ferrostar Corleone

BT Ferrostar Prima Donna

Domare:

Cert, Bir

Cert, Bim

SKK Vännäs Int. 11 juni

Delt. 1+4

BH Ferrostar Corleone

BT CH Northfox's Proud Mary

II BT Northfox's Maggie Mae

Domare: Monique van Bremp B

Cert, Cacib Bim

Cacib, Bir

Ck

Sträv. Fox KL 12 juni

Delt. 6+7

BH Ferrostar Corleone

II BH CH Foxtan's Jackpot at Crispy

III BH Balo

IV BH Crispy Candyman

BT CH Crowfox Black Pearl

II BT CH Northfox's Proud Mary

III BT Ferrostar Prima Donna

IV CH Crispy Bittersweet

Domare: Henrik Johansson

Bis unghund, Bis

hp

hp

hp

Bim

hp

Bim unghund Hp

hp

SKK Gällivare int. 19 juni

Delt.2+6

BH Northfox's Spencer Travis

BT CH Marsten's Aurora Borealis

II BT Northfox's Brenda Brave

III BT CH Proud Mary

IV CH Akiina Cecilia Jola

Bästa avelsklass:CH Northfox's Maggie May HP, Bis-2

Domare: Nicola Imbimbo IT

Cert, Cacib, Bir Championat

Cert, Cacib, Bim

R-cert, R-Cacib

Ck

Ck, Bir-Vet



Bästa Uppfödargrupp: Kennel Northfox's HP, Bis-1

SKK Borås Nat. 2 juli

Delt. 0+1

BT Ferrostar Dolce Donna

Domare: Kimmo Mustonen, FI

Cert, Bir

SKK Tvååker Int. 15 juli

Delt. 1+1

BH CH Crispy Legacy

BT Crispy Up to Date

SKK Tvååker Nat. 16 juli

Delt. 1+2

BH CH Crispy Legacy

BT Crispy Up to Date

II BT Ferrostar Dolce Donna

SKK Piteå Int. 16 juli

Delt. 2+7

BH Wannabee Quantrix

II BH CH Wannabee Oiling Boiling

BT CH Northfox's Maggie May

II BT Wannabee Qatro

III BT Northfox's Proud Mary

IV BT CH Telepathic Rouge

Bästa uppfödargrupp Kennel Northfox's Hp

II Bästa Uppfödargrupp Kennel Wannabee

SKK Köping Int. 24 juli

Delt. 1+0

BH CH Mercury Marley and Me

SKK Ransäter Int. 29 juli

Delt.3+4

BH CH Jollyfox First in Line

II BH Solringens Tryggve

BT CH Marstens Miss Strozavolpe

II BT Jollyfox Still in Line

III Solringens Tyra

IV BT Blazingfire's Aija Maija

SKK Ransäter Int. 30 juli

Delt. 2+4

BH Solringens Tryggve

II BH Arthur

BT CH Marstens Miss Strozavolpe

II BT Jollyfox Still in Line

III Solringens Tyra

IV BT FICH Blazingfire's Aija Maija

SKK Ransäter Int. 31 Juli

Delt. 4+3

BH CH Jollyfox First in Line

II BH CH Jig's Il Magnifico

III BH Solringens Tryggve

BT Jollyfox Still in Line

II BT FICH Blazingfire's Aija Maija

Domare: Inger Hansson

Cacib, Bir, Grupp-1. BIS-2

Cert, Cacib,Bim

Domare:Weijeborg Wegemans

Bir, Grupp-1

Cert, Bim

Ck

Domare: Anne Sume, Est.

Cert, Cacib, Bim

Ck

Bir Bir veteran

Cert, Cacib

Ck

Ck

Domare: Colm Hastings, IR

Cacib., Bir

Domare: Petter Steen. NO

Cacib. Bim

Cert,

Cert, Cacib, Such Champion, Bir, Grupp-I

Ck

Ck

Ck

Domare: Ann-Christine Johansson

Cert, Cacib, Bim

Ck

Cacib, Bir, Grupp-I

Cert

Ck

Ck

Domare: Gertrud Hagström

Cacib, Bim

Ck, Bästa veteran

Cert

Cert, Cacib, Bir, Championat

Ck

"NORRLANDS SPECIAL 2011" .

Ja nu har det gått ett år igen & Gunvor & Gun har genomfört årets Special i Vännäs.

Trots att det är stora avstånd, så kom Foxar från när & fjärran. Längst, som de senaste åren, kom Gunilla & Lars Bergman från Ludvika. För andra året kom Bruno Eriksson med fru från Sundsvall.

Berit Hansson med alla sina valpköpare & Foxar kom från Luleå. Även Angelica Ekblom kom från Luleå och Monica & Ove som alltid, från Örnsköldsvik.

Så dök "Cilla" från Holmsund upp, utom tävlan, för att kolla så allt gick rätt till!

Som vanligt kom de flesta redan på fredag för att sätta upp sina tält för att delta i den internationella utställningen på lördag.

När lördagens visningar var klara flyttades tälten till platsen för "Specialen" på söndagen.

Sedan vidtog dusch & festligheter. För några av oss samling i "Brån", en liten by ca 5 km ifrån Vännäs. Där väntade, Gunvors dotter, Monica & hennes man Håkan med "glödande kol". Grillning & tårta skulle det bli.

Vi som var där umgicks & det blev en mycket trevlig kväll med många glada skratt & en hel del hundprat. Tack Håkan & Monica för en härlig kväll !

På söndagsmorgon ,efter en natt av välbehövlig vila var alla på plats i Vännäs. Efter lite tjafs med domarbyte & ring så sattes allt jobb igång, med att "piffa upp" & "snygga till" alla pigga & tävlingsivriga Foxar.

Ringsekreterare Karin Ågren & domaren Henrik Johansson anlände & Gunvor hälsade alla välkomna till årets "Norrlands special 2011".

Så började Foxarna "trippa" in en efter en. Den ene "stoltare" & "stiligare" än den andre. Henrik hade fullt upp med bedömningar & Karin skrev så pennan glödde. Vädergudarna var också på sitt bästa humör & allt flöt på i lugn takt. Prisbordet var som vanligt "toppen" & alla fick utmärkelse & fina priser.

Därmed var en fin genomförd utställning till

ända. Henrik trivdes med oss "norrlänningar" så han "bjöd" klubben på sitt arvode.

Tack Henrik ! Det var fint gjort !

Gunvor tackade domare & alla som hjälpt till & alla som deltagit & ställt ut sina fina

Strävhår.

Tack till alla sponsorer, & Monica Olsson som fotade.

Vi är en liten ras & då är det kanske ännu större anledning att vi håller ihop & försöker träffas några gånger per år! Eller ??

Då har bla "Norrlands Special" bidragit till detta. Hoppas det blir en fortsättning !

Och glöm inte vilka härliga vovvar vi har!
Kan Du leva utan "Strävhåriga Foxterrier" ?
Nej kunde väl tro det.

Tack Gunvor & Gun för ett väl genomfört "Norrlands Special 2011" !

Vid pennan / Ronny P



Domargåvan överlämnas av Gunvor

NORRLANDSSPECIALEN

DOMARENS KRITIK

UNGHUNDSKLASS HANAR

Ferrostar Don Corleone S59591/2009

Väl balanserad hund. Flat hjässa, lagom stop kunde ha flatare kinder. Tillr. uttryck i ögonen mkt. bra styrka i käkpartiet. OK skulderläge, ngt. rak överarm. Plan rygg & svansansättning. Bra benstomme, svansen står över. Utm. päls kvalitet. Skulle önska lite mer hals & längd i huvud i förhållande till ryggen
Utm. päls. 1Hp, 1 BH Bästa unghund BIS.

ÖPPEN KLASS HANAR

1. BALO S4791/2009

2årig hane m. bra balans i helhet. Flat hjässa bra styrka i nosparti som kunde vara ngt. längre. Stilig hals, hög svansansättning, OK skulderläge, ngt. rak överarm. Behöver fylla ut i fronten. Tillräckligt vinklad bak, mkt. bra päls.

1Hp III BH

3 Cripy Candyman S26379/2009

Maskulin hane, mörka ögon, fint uttryck. Mask. huvud, kunde vara stramare i sin linjering. Bra styrka i käkparti. Bra U-käke. Ngt. låta öron, bra skulle önska ngt. mer halslängd & och tillbakalagd skuldra. Plan rygg kunde ha mer benstr. bakom svansen. Utm. pälsstrukt.

2 Hp, IV BH

4. Crowfox Tuff Gye S23006/2006

Alert & härligt temp. Fin öronans. Men något lätta, kunde ha ngt. stramare linjer i huvud. Ngt. litet stop, kunde vara mer utfylld under ögonen. Tillräkl. Längd. Kunde ha lite mer volym i fronten. Plan rygg. Ngt. avfallande i korset. Kunde ha ngt. högre ansatt svans. Bra pälsstruktur, visar sig väl. 3.

CHAMPIONKLASS HANAR

5. Crowfox Black Magic S52127/2008

Väl samlad Hane, mörka ögon bra uttryck & styrka i käkparti som kunde vara längre & bättre avslutat. Kunde ha mindre kinder & okbågar. Fina öron, en tanke lätta. Kunde ha mer hals till rygg. Tillr. volym bakst. & bröstorg, tillr. benstruktur bakom svansen. Kunde stå över mer mark. Rör sig OK 2.

6. Foxtan's Jackpott at Cripy S40254/200

Bra balans i helhet, flat hjässa små välskurna väl burna öron. Tillr. avslut i nosparti m. bra styrka. OK skulderläge, högt ansatt svans. Bra volym i bröstorg. Tillräcklig benstruktur bakom svansen. Pälsen ej i bästa skick. 1 Hp, II BH



Ferrostar Corlerone BIS



Balo III BH



Crispy Candyman IV BH



Crowfox Tuff Gye



CH Crowfox Black Magic



CH Foxtan's Jackpot at Cripy II BH

7. Ferrostar Prima Donna S59595/2009

Fina ögon, små välburna öron. Bra styrka i nosparti, kunde ha ngt. mer längd. Fin halslängd. Bra volym i bakre del av bröstorg tillräkl. benstruktur bakom svansen, kunde vara mer parallell ngt. vid fram. Bra pälsstruktur. 1 Hp, III BT

ÖPPEN KLASS TIKAR

8. Northfox's Brenda Brave S40918/2008

Tilltalande prop.& balans, fem. uttr. Flata kinder, fina ögon. Ngt. lätta öron m- fin storlek. Kunde vara mer parallell till avslut nosparti. God halslängd ngt. rak överarm OK skuldra, tillr. benstruktur bakom svansen. Tillr. pälsstruktur 1.

9. Northfox's Lucy in the Sky S19184/200

Fem. fint uttryck, mörka ögon, flata kinder. Kunde ha mer styrka framför ögonen, lätta öron. Ngt brant skuldra, plan rygg. Kunde ha ngt. högre ansatt svans & mer benstruktur bak. svansen. Bra pälsstruktur. 2

CHAMPIONKLASS TIKAR

10. CH Crispy Bittersweet S16810/2004

7 årig välbalanserad tik, fina öron mörka runda ögon. Tillr. väl avslutat nosparti med bra styrka, tillr. hals. Bra volym i bröstorgens bakre del. Väl utfylld bakom svansen. Kunde vara lite stramare i rörelse. Attityd. 3 Hp, IV BT

11. CH Crowfox Black pearl S52124/2008

Balanserad tik parallella linjer i huvud. God kraft i käkparti. Välburna öron. Fin hals & . Bra benstruktur bakom svansen. Rör & visar sig väl. Mkt, bra kondition 1 Hp, 1 BT BIM.

13. CH Northfox's Proud Mary S24770/2006

Välbalanserad tik. Välburna öron, tillr. väl avslutat nosparti, kunde ha ngt. mörkare ögon. Tillr. hals, kunde ha ngt. hägre svansansättning. Kunde vara mer utfylld i front bra utfylld i bakre bröstorg. Visar sig väl, bra päls. 2 Hp, II BT

VETERAN KLASS

14. CH Northfox's Maggie may S31708/2002

Tik väl samlad i sina prop. med ålderns rätt ngt stela öron tillr.. drag i sitt huvud. Väl utfylld i bakre del av bröstorg tillr. högt ansatt svans. Kunde ha mer utfyllnad bakom svans. Bra pälsstruktur. Bästa veteran 1



Bästa veteran



Ferrostar Prima Donna III BT



Northfox's Brenda Brave



Northfox's Lucy in the Sky



CH Crispy Bittersweet IV BT



CH Crowfox's Black Pearl Bim

UPPFÖDARKLASS & AVELSKLASS KENNEL NORTHFOX'S

Uppfödarklass delt. 8, 9, 13.

Avelsklass CH Northfox's Maggie May med avkomma 8, 9, 13.

Uppfödarklass:

Väl könspräglade individer parallella linjer i huvuden. Små tämligen välburna öron, fina ögon. Rena fronter, svansar varierar ngt. liksom benstruktur bakomsvansen. Bra pälsstruktur

Avelsklass:

Tik som präglat sina avkommor när det gäller uttryck. Bra linjering & styrka i nosparti. Öronen varierar ngt., korta ländpartier, ngt varierande svansansättning & benstruktur bakom svansen.

Våra Norrländska vänner och hängivna uppfödare har hittills i år verkligen varit på hugget. Uppe i norr har utställningsiffrorna varit höga. Där har man fått med sina valpköpare och på den ena utställningen efter den andra, har tex. kennel Northfox's haft uppfödargrupper & avelsgrupper. När såg vi det sist i vår ras. Som bekant är det många mil till utställningsplatserna, men de har ju en viss vana.

Ibland gör man trevliga resor till Finland & Norge. Redaktörn har fått bildbevis på det.



Kennel Northfox's avelsgrupp



Här blir Crowfox Black Pearl FINuch Rovaniemi



**Bästa Brace
Northfox's Proud Mary & Maggie May**



**Syskonen Crowfox blir Nuch i Trondheim
Black Magic
Black Pearl
Domaren igenkänner vi Grethe Bergendahl**

SOMMARENS ROS

Vi vill tacka arrangörerna till sommarens Norrlandsspecial Gun Nilsson i Obbola och Gunvor Petersson i Kråken för en väl genomförd utställning och ett trevligt arrangemang.

Det var också trevligt att få träffa alla foxvänner.

Monika o Ove samt Haddock o Figo



GRILLFEST



HUNDPROMENAD

ALLERGIER

Ett pälsdjur tidigt i livet minskar risken för allergier.

Det visar amerikanska forskare i en studie i senaste nummer av Clinical & Experimental Allergy.

I undersökningen studerades 566 barn som hade bott med antingen en katt eller en hund under sitt första levnadsår. 18 år senare hade "kattbarnen" en 48% lägre risk att utveckla en allergi mot katter, jämfört med dem som inte hade någon kisse. Motsvarande siffra för "hundbarnen" var en 50% lägre risk.

En hund eller katt redan under spädbarnstiden halverar alltså risken att drabbas av pälsdjursallergi senare i livet.

Enligt forskarna, som är verksamma vid Henry Ford Hospital i Detroit, USA, stärker resultaten "smutsteorin" som säger att risken för astma & allergier minskar om barnen kommer i kontakt med damm, kvalster och olika djur redan under spädbarnsåret, då människors immunsystem till stor del formas.

I Sverige, med en ovanligt hög andel allergiker och astmatiker, har forskningen varit intensiv. Bland annat kunde svenska forskare i de så kallade Olin-studierna redan 2003 påvisa att barn som hade pälsdjur hemma inte drabbades lika ofta av astma, som barn utan hund.

En god vän till mig sjuksköterska, är stor djurälskare och svår allergiker. Hon har hästar, kor, får, katter, höns, ankor & kaniner och ganska dammigt inne! Hennes 3 barn i åldrarna 14, 12 och 3 år har utsatts sedan spädbarnsålder för denna samling av påverkan, ingen av barnen har ännu visat någon form av allergi. Hon tror stenhårt på teorin att utsätta barn redan i spädbarnsålder för påverkan. Hon fick aldrig själv ha husdjur hemma.

LILLEMOR

World Dog Show i Paris 2011

Två veckor innan utställningen hade jag ingen tanke på att åka till Paris, men så fick jag av Agneta reda på att det var **130 strävvhår** anmälda.

Det kan man ju bara inte missa, vilket tillfälle att se så många samlade på ett ställe, tänkte jag!

Så sent en kväll satt jag och bokade flygbiljett, tågbiljett och hotellrum, och det var inte gjort i en handvändning. Svårt att hitta lediga rum så nära inpå utställningsdagen. Men långt in på natten hade jag fått ihop logistiken.

Agneta och Crispy Legacy (Sparky) och jag åkte i samma plan från Köpenhamn ner till Paris, det var 3 hundar ombord på planet. Resan gick fort och lätt, men när hundarna skulle lämnas ut till sina ägare, så tog det tid. Vi fick vänta säkert 35-40min. på att de skulle komma till ankomsthallen. Då var nog Agneta lite nervös, tror jag.

Mitt hotell låg i ett lite "skumt" område, så den supervänliga taxichauffören följde mig in till receptionen och såg till att jag fick rumsnyckel och att allt var OK.

Men nästa dag var den STORA dagen, då grupp 3 skulle gå. Jag paxade en stol vid ringen redan kl 12.

Tänk er, där fanns stolar uppställda runt ringen till publiken, vilken service. Ett minus bara var, att när jag kom var alla programmen slut.

Jag som är van att det är lunchpaus eller fikapaus här hemma på utställningar, laddade inte upp alls med dricka eller något att äta. Så där satt jag utan en droppe vatten, mat eller godis från kl 12 till kl 18.

Man kunde ju bara inte gå ifrån, när man nu var där, ville inte missa en enda hund!

Och så många fint trimmade foxar jag såg, (med kritade benhår) synd vi inte får det i Sverige, det ser ju så fylligt och läckert ut, tycker jag.

Sparky fullkomligt lyste i ringen, han var min favorit bland alla hanarna, och blev ju så välförkänt BH. Det var mycket olika typer i hanklasserna. Men överlag så fina och prydliga hundar.

I tik-klasserna var det många bra tikar, där var det ganska jämnt, och det var svårare att sätta 1:a 2:a eller 3:a. Favorit märktes direkt att den lilla Gingertiken från USA var, det kändes i luften. Och hon blev ju också BT.

Sen skulle Bäst i Rasen gå, och då började klocka bli lite sen för mig, skulle nämligen åka hem samma kväll till Köpenhamn. Men jag hann se allt, **tiken vann! Men hon försvann!** Direkt efter prisutdelning och foto togs hon ur ringen. Alla gratulerade och samlades runt vårt Svenska ekipage, det klämdes och kändes och studerades från alla håll och kanter, och han bara stod där och ägde ringen. Egentligen kändes det som hanen var vinnaren av oss som stod där runt ringen.

Nu bar det iväg med raska steg till metron för att ta sig till Charles de Gaulle och börja resan hem.

Nu var jag helt slut, uttorkad och hungrig, kastade jag i mig baguette, kaffe, juice, vatten ja allt jag kom över nästan på flygplatsen.

Men vilken dag jag hade haft, att få se så många foxar, samtidigt kanske aldrig jag får vara med om igen. Åker till Ransäter i helgen och ställer ut, 7 anmälda! Var är alla våra snygga svenska hundar? Jag vet att vi har många bra här hemma. Ta och damma av era foxar och åk på lite träffar, det är roligt att träffas och prata hund.

Väl mött önskar Pia och Jollyfoxarna.



WW BT AFTERALL PIANTING THE SKY, USA
Domare Connie Clark, Usa Handler Gabriel Rangel, Usa



HUR SKA DET GÅ FÖR OSS?
TITTA PÅ SISTA SIDAN.

”Rapytt” från västfronten

Hej Alla, nu med önskan om en trevlig höst, nu finns det mycket att njuta av: färgerna, lukterna, mörkret, den svala luften som gör att hundarna faktiskt mår bättre och får ny energi!? till allt! både möjligt och omöjligt ffa allt ungdomarna-ynglingarna eller hur? Nåja här har det väl inte fattats några hysspåhitt vill jag påstå, utan vetenskapliga bevis blir hyssen oftast mer tydliga i sitt framträdande sen eftermiddag –kväll, vilket helt säkert beror på svalare temperaturer i luften. Liten Ilse håller på och kaxar till sig mot Onkel Larry, vid ett par tillfällen har Onkel Larry blivit riktigt förbannad vilket triggat liten Ilse och jaaa jag utgår ifrån att de flesta känner till den här typen av ”incidenter”, jag har väntat på detta vilket gör det lättare att hantera/bryta när det inträffar. Herr Boo vill fortfarande inte inse att då ungdomarna närmar sig tvåårsåldern inträffar en släng av ” vill vara riktigt vuxen och kan inte hantera detta riktigt utan vägledning”. Det är tur att hundarna inte är så stora då jag fortfarande inte ”är i stridbart skick”. Malamuterna suckar och tittar och undrar hur ”de ” orkar men Liten Ilse skall fostras och Onkel Larry gör superduperbra jobb, tänk vilken bra hjälp man har av en vuxen hund...jag undrar om folk i allmänhet är medvetna om det? Nåväl, utställningar.....trots mitt temporära handikapp har jag trott varje månad att nu kommer jag att kunna gå obehindrat.....så jag har anmält till utställningar.. juni, juli augusti medans september struntar vi i då vilar vi och inväntar tvåårsdagen för Ilse, fast Sofiero äärr fiint. Jag har sådan tur att jag fått hjälp av mina ”gamla” unga valpköpare med att visa Ilse, Josefine (yngsta dottern som är ett säkert kort)har varit upptagen med hästpremieringar, så trots allt och mina vilda chansningar om att själv kunna visa i ringen har det löst sig bra genom folk som ställt upp så tack till dessa och Ann Kilsund som funnits där som backup och även hjälpt mig i ringen. Så här gick det.... Juni-jättebra kritik och exellent, juli- cert o bir, juli- gång två-jättebra kritik och till Herr Boo’s förvivan reservcert???? Han undrar hur man kan dela ut något som egentligen inte är värt ett skit ..i hans huvud, Liten Ilse har nu två reservcert och ett ”riktigt”. Kan man byta ut reservcert mot riktiga???? Tex. Tre reservcert mot ett ”riktigt”? SKÄMT!!! Vi skall ställa ut i Backamo i slutet på Augusti det är ju på hemmaplan och där har jag arrangerat många polarhundsträffar, det är ett jättefint område med många olika möjligheter för alla.

Liten Ilse har åxå utvecklat sina badmeriter hon hoppar nu minst två meter från stegen rätt ut i poolen och är oerhört duktig på att klättra upp själv på stegen hon

älskar att bada, det luriga är att hon inte fattar när hon är så trött att hon inte orkar ta sig upp, det är tur att vi då fattar/ser och kan ge henne en ”puff” så att hon kommer upp..väl ur vattnet andas hon cirka 15 sekunder för att hoppa i igen, hon är fint musklad den lilla. Med hopp om att försättas i stridbart skick inom det snaraste och med hopp om en go’höst där vi kommer ihåg reflexvästarna på våra promenader och att:

Ingen kan allt, alla kan vi något

OCH

Tillsammans kan Vi MYCKET

MarieBoo



Vinnare



Hoppet



Plasket med Larry på betryggat avstånd

Diggi och Matte



Och inte fick vi åka till Ransäter i år! Diggi skulle ju i alla fall inte ställas ut, men det kunde ju varit roligt att se många vackra strävisar.

I sommar har Diggi varit en synd-om-hund. Vid midsommar drabbades han av samma otäcka furunkulos som förra året, då han traskade runt med stövel på bakfoten i över en och en halv månad. I år lyckades vi med medicinering hindra förloppet redan efter 4-5 dagar. Sedan bröt det ut på en framtass i slutet av juli. Det blev resa till snäll veterinär i Tibro och ny medicinering i en hel månad. Tassen är nu läkt men för säkerhets skull ger vi medicinen tiden ut. Tyvärr hade djuraffären i Tibro bara klumpiga hundskor att sälja, men för en ivrig Strävis går det lika bra att springa i skogen. Matte tror att detta lidande förorsakats av fästingar. Förra året hade en liten elaking satt sig fast mellan tårna just där sjukdomen slog till. I år dök den upp efter första fästingbettet. Och andra utbrottet kom efter en ny fästing. Man vet aldrig vad det beror på.

Dessutom har kraken efter den ihållande värmeböljan fått kli på ryggen i sin täta päls. Det drabbar oss varje sommar. Vi försöker hålla pälsen kort och gles så att luften kommer åt. Men glesa ur en strävispäls som är som en dörrmatta, försök det den som kan!

I alla fall är han en glad och positiv hund och följer med oss på våra kantarellpromenader, dock under protest. Sätter sig så långt bort som kopplet tillåter, med ryggen demonstrativt vänd mot oss och ser ut som han tänkte *sluta med det*

där, spring med mig i stället. Väl hemma brukar husse ta igen sig i hammocken efter dagens vedermödor och då är det höjden av lycka att få rulla ihop sig i Husse's knäveck.

Diggi och Matte var ute på skogs promenad i skogarna söder om Stockholm när Mattes bil smet iväg på egen utfärd. Solen sken, men några elaka svarta moln spydde då och då ur sig regn och blåst. Vi var precis på väg till parkeringsplatsen när vi får se den lilla bilen sakta rulla baklänges, sedan få mer fart, fastna med vänster framhjul på en stubbe och stöta bakluckan mot en tall. Gick inte att komma ur fläcken, framåt var stubben och bakåt var tallen. Bakfönstret låg tillsammans med en nedblåst tjock gren som krossad is i bagageutrymmet. Ett av de svarta molnen hade tydligen blåst av en tjock trädgren som dunsat ner på bakrutan, givit bilen en knyck så att handbromsen släppte och hela härligheten gav sig av mot skogen. Bärgare fick tillkallas och lyfte bort bilen från stubben. Sedan kunde vi för egen maskin ta oss till Rulle i Södertälje. Där har nu den lilla bilen vistats medan Husse, Matte och Diggi suttit i solen i Västergötland samt plockat kantareller och fiskat kräftor.

Kräftfisket blev inte så hejdlöst bra första veckan, men vi hoppas på förbättring om några veckor. Däremot drabbades Husse och Diggi av fiskelycka. Vi fiskar nämligen betesfisk till kräftburarna med mjärde. Det brukar bli mörkt och sarv. En dag när Husse och Diggi vittjade fanns där en jättestor abborre (1.250 g). Diggi tyckte nog den såg ut som ett stort monster. Matte filéade och persiljestuvade den till middag. Den var för stor och för fin att bli kräftbete.

Nu lider semestertiden mot sitt slut och vi skall bege oss hem till Stockholm igen. Stackars Diggi får en hård tid framför sig. Matte och Husse skall ge sig i kast med alla 270 flyttkartongerna och nedmonterade möbler på Karlavägen. Det finns bara smala gångar utmed väggarna att ta sig fram på. Kanske vi kan ta oss fram genom eländet framåt oktober. Vi ses på årsmötet på Sofiero i september hälsar: DIGGI & DIGGIS MATTE

AVELSKONFERENS 2011

Årets övergripande tema var ” Att välja avelsdjur, gammal kunskap möter ny”.

Drygt 160 avelsfunktionärer från special-och rasklubbar, kennelkonsulenter, RAS-handledare, SKK-personal, kommittéledamöter mfl. Fick 3 dagars intressanta föredrag till livs.

Man kunde konstatera att intresset var stort, den snabba utveckling som sker inte minst på forskningssidan som påverkar hundavel och förändrar vårt tänkesätt och våra utgångspunkter.

Elisabeth Rhodin talade om hunduppfödning förr.

Elisabeth är veteran inom SKKs Avelskommitté och var vår föredragshållare på Strävåriga Foxterrierklubbens uppfödarmöte förra hösten. Hon höll nu en historisk tillbakablick av hunduppfödning, och ställde frågan om det var enklare att föda upp hundar förr. Förr i världen var antalet raser begränsat i vårt land. Hundarnas exteriör var inte speciellt extrem och de hundar som visades på utställning presenterades utan den ibland överdrivna handling och styling som man kan se idag.

Uppfödarkåren såg annorlunda ut. Det fanns många godsägare och adelsmän som drev stora kennlar med anställda skötare. Man behöll hela kullar och selekterade inom sin egen stora population. Det medförde att man hade god kännedom om det hundmaterial man avlade på, men å andra sidan ganska liten insyn i den övriga populationen. Idag är de flesta hobbyuppfödare, med ett par tikar och kanske lika många kullar per år. Den moderna uppfödaren ägnar sig åt hundavel genomsnitt i tio år för att sedan fördjupa sig i andra intressen. Forna dagars kennelinnehavare födde upp hundar hela livet.

Tidigare avlade man hundar med ett mycket tydligare användningsområde. Idag är flera raser ”arbetslösa”, deras tidigare verksamhet finns inte längre kvar, eller ens är lagliga, men också om kamphundar. På så vis kan avelsmålet vara svårare att definiera för moderna hunduppfödare.

Kunskapsöverföringen mellan en generation uppfödare till nästa skedde förr så gott som alltid via en ofta tämligen auktoritär mentor. Det de gamla mästarna sa var lag. Idag är förhållandet mellan generationerna annorlunda. Medan forna tiders uppfödare alltså hade god överblick och fingertoppskänsla och bedrev avel med eget hundmaterial, får dagens uppfödare lita till andra kunskapskällor. Rasklubbens arbete med rasspecifika avelsstrategier, RAS, är en ledstjärna. RAS är en hjälp för uppfödarna att sätta upp och prioritera

avelsmål och den innehåller konkreta råd för ett hållbart avelsarbete.

Den information som samlas i SKKs databas är möjlig för alla att ta del av. Uppfödarna har i dag tillgång till omfattande utbildning inom både praktik och teori. Det sista kan behövas eftersom hunduppfödning numera styrs av ett omfattande lag- och regelverk, det är kostsamt och ställer stora kunskapskrav på uppfödaren. Den personliga friheten för uppfödarna har blivit mindre.

Vi har lärt oss mer om avelsmetoder genom åren. Vi har varit med om processen när man gått från inställningen att linjeavel var lösenordet till att det nästan blivit ett skällsord. Rasklubbarna ligger i allmänhet lägre än SKKs rekommendationer av inavelskoefficient. Anledningen till detta – att överanvändning och inavel är en nackdel för såväl den enskilda kullen som populationen i sin helhet- har de flesta förstått och accepterat, vilket visar att det går att ändra attityder.

Avelsfunktionärer är en av de viktigaste personerna för nytillkomna uppfödare. Till viss del får de i kraft av sin insikt och kunskap, ersätta gamla tiders mentorer. Däremot behöver inte alla i en avelskommitté kunna allt, det är bra att ha olika resurser.

Hunduppfödning idag är ett kollektivt arbete och samarbetet i klubbarna är viktigare än någonsin! Det är en förutsättning för ett bra resultat.

Britt-Mari Dornell ordförande i SKKs

Avelskommitté och ledamot i Central Styrelsen fortsatte på den inslagna vägen med ännu en återblick. Skillnaderna i struktur mellan avelsarbetet förr och i nutid. Medan man årtiondena efter SKKs bildande och ganska lång tid framöver befann sig i en **rasbildningsfas** är vi idag, för de flesta raser, inne i en **rasutvecklingsfas**. De stora kennlarna, där man födde upp mycket men också selekterade stenhårt, tillhör svunnen tid. Uppfödarna då, skapade och konformerade en hundras, men för många slutade ett arbete präglat av hård linje-/inavel med en kvalitetsmässig nedgång av hundmaterialet.

Genetikern Per-Erik Sundgren ringde i väckarklockan: *Det är bara genom överanvändning av enskilda avelsdjur som en genetisk defekt kan få betydande spridning i en djurstam.* Han skrev också följande: *I stället för att lägga ned omfattande kostnader och arbete på att kontrollera enskilda defekter i låg frekvens- begränsa möjligheterna för spridning av alla, både kända och ännu okända defektgener, genom att ej **överanvända** enskilda individer i avel. Så enkelt är det!.* *Om alla tog detta till sig, skulle det bespara oss mycket problem.*

Tankegångarna har funnits inom SKK länge. Redan 1904 uppmanade Axel Klinckowström uppfödarna att var uppmärksamma på inavelns bieffekter. Drygt 20 år senare skriver Artur Wendel att just i avelsarbetet med renrasiga hundar bör man noga akta sig för inavel eftersom detta; *ytterligare påspåda det förefintliga svaghetsmomentet*. Inaveln inom våra hundpopulationer ökade under 1950- till 1980-talen. Tidigare hade man kanske inavlat inom lokala stammar men i övriga delar av landet fanns avelsdjur som kunde bidra till släktet om så behövdes. Detta skedde ganska sparsamt eftersom det var krångligt att resa.

Under 1970-och1980-talet var förmodligen inaveln som allra mest utbredd. Bilen blev en allmän egendom och resandet tog fart. Det innebar att ett fåtal hanhundar blev fäder till extremt många valpar, också i numerärt stora raser.

När diskussionen om begränsad hanhundsanvändning kom möttes den av många upprörda känslor men idag har den sjunkit in och vunnit acceptans. Man har sett de senaste årtiondena en ökad medvetenhet hos special-och rasklubbar och uppfödare om vikten av att avel som bedrivs ska vara hållbar på sikt

Maja-Lena Eloranta om avelsmål.

Genetiker och ledamot i SKKs Avelskommitté. Hon funderar över Avel och Uppfödning – visioner och gediget hantverk.

En grundläggande förutsättning i avelsarbetet är att det finns ett mål. Utan mål kan man lika gärna bedriva slumpmässig förökning, man måste definiera avelsmålen inom våra raser. Det gäller såväl kortsiktiga som långsiktiga. Uppfödarens arbete och avelsbeslut är i centrum, men uppfödaren har rammar att hålla sig innanför. Det gäller svensk lagstiftning och SKKs regelverk, special- och rasklubbens Ras-dokument. Det blir lättare om man har ramarna klart för sig. Målen skall vara specifika, mätbara och det skall finnas en tidsram inom man utvärderar sitt arbete.

För ett framgångsrikt avelsarbete fordras planering och strategi. Utgångsläget är god kännedom om avelsdjuren både på individ- och populationsnivå. Förutom härstamning, populationsstruktur, hälsoläge, exteriör, mentalitet och funktion måste varje tänkt avelsdjur bedömas ur ett helhetsperspektiv. Man skulle många gånger tjäna på att tänka efter vad man vill ha hos rasen och sedan vikta de hundar som företräder dessa förtjänster mot varandra. Det hjälper inte uppfödarna, särskilt inte de nytillkomna, att bara göra negativ lista på vad hanhunden man söker **inte** får vara. Värdera och prioritera egenskaper. Lista dem som önskvärd, nödvändiga, bra, acceptabla och oacceptabla.

Det är nödvändigt att utvärdera avelsarbetet. Hur blev resultatet? Vilka faktorer spelade in? Gener, miljöeffekter, slumpen? Analysera de kullar som inte

blev som förväntat, men glöm inte att fråga varför också när resultatet blev bra!

Helena Rosenberg, ledamot i AK med inriktning på DNA, mentalitet & funktion.

Pratar man avelsarbete talar man förr eller senare RAS. Två punkter som definitivt ingår i rasspecifika avelsstrategin är mentalitet och funktion.

Vi har idag ca 400 hundraser i världen, runt 330 av dessa finns representerade i Sverige. Det finns stor skillnad mellan raserna i mentalitet och beteende och det ställer följaktligen olika krav på hundägarna.

SKK betonar vikten av bra mentalitet i flera av sina styrdokument. EX. är Avelspolicyn & Grundreglerna. Men vad är då bra mentalitet på en ras? Går man till Standartexterna är dessa ofta mycket knapphändiga och beskriver ofta rasernas sinne i ganska svävande termer medan den del som fördjupar sig i exteriör kan vara nog så uttömmande. Det förekommer dock uttryck i en del egenskapsbeskrivningar som gör att man kan fråga sig om rasen passar i vårt moderna samhälle. Från att från början ha fungerat som bruksdjur med en bestämd arbetsuppgift är många raser idag helt och hållet sällskapshundar. Hur påverkar det den mentala inriktningen i avelsarbetet?

Vi, det vill säga SKK, special-och rasklubbar, uppfödare och hundägare, har ett gemensamt ansvar för att bli bättre på att beskriva och kontrollera våra hundars mentala egenskaper. Vi måste helt enkelt öka våra viktiga kunskaper.

Ett projekt har startats med att skapa ett avelsindex för mentala egenskaper med collie som pilotras som för närvarande pågår.

Ingrid Tapper – I huvét på en hund

Etolog och författare med lång erfarenhet av mentalarbete bl.a. inom Sv. Brukshundsklubben. Det blev en resa bakåt i tiden.

Hunden flyttade förmodligen till oss som hund, inte som tamvarg. Idag har i stort sett alla jägare – och samlarfolk hundar omkring sig, men ingen av dem har vargar som husdjur. Hunden och människan jagar likadant, kanske var den gemensamma jakten en av de första samarbetsformerna.

Hunden i människans tjänst har utvecklat andra egenskaper än vargen. Vetenskapliga försök har gjorts som visar att tamhunden ofta söker människan som samarbetspartner för att lösa problem, tillskillnad från tex. vargen. Hundar och vargar skiljer sig på många sätt, även om de kan få fertil avkomma. Om vi vill lära oss mer om hundars beteende är det bättre att studera vildhundar, tex. dingos i Australien. Hundens hjärna skiljer sig åt ur flera avseenden. Hunden saknar främre hjärnloben som styr människans förmåga att planera och förutse. Det innebär att en hund inte kan planera att vara uppstudsigt eller ställa till problem. Hunden lever här

och nu. Den har lättare för att känna igen än att komma ihåg och vad den känner igen är koncept, det vill säga helheter.

Om man ägnar lika mycket tid till att iakttaga sin hund som den lägger på att iakttaga oss skulle vi lära oss otroligt mycket om hundar!

Olika beteenden uppträder olika i raserna, utifrån den funktion och det arbetsområde den har/har haft. Man kan fundera över om beteende kan bli överdrivet, på samma sätt som vi kan se extrema exteriöra överdrifter. Visst är det så. En border collie kan visa för mycket "eye" –beteende, en pointer kan bli så fast i ståndet att den aldrig förmår resa fågeln. En terrier kan bli "pinngalen".

Än i dag är allt som handlar om samarbete och jakt samtidigt mellan hund och människa bland det bästa hunden vet. Agility tex. som innehåller olika aspekter, är det roligaste många hundar vet. En hund leker jaktlekar och den gör det om och om igen. Den övar ätbeteenden när den tuggar ben och gräver ner dem. De tränar styrka och rörlighet i lekfulla brottningskamper. Lek fordrar vänskap och förtroende.

En skillnad mellan hundar och vargar är hundens nyfikenhet. Medan en varg undviker det som är nytt och okänt, har en hund en större lust att upptäcka. Mentalbeskrivningar visar dock att rädda hundar också går undan eller flyr hellre än attackera. Om det finns en genetisk orsak till att en hund är rädd så har det visat sig att den har mycket högt arvsanlag.

Då kommer vi osökt in på Mentalbeskrivning. När det gäller Mentalbeskrivning Hund, MH, som är den vanligaste, kan man summera att runt 80 000 hundar av 280 raser har genomgått beskrivningen. MH protokollen är upplagda så att de beskriver hundens reaktioner i de olika momenten i en skala 1-5 där mest reaktion ger det högsta värdet. Den informationsmängd vi har om svenska hundars mentalitet är fullständigt unik och har ingen motsvarighet någon annan stans i världen. Man kan ta del i hur spindeldiagram tolkas och att många raser har sin egen idealprofil. De utarbetas av special- och rasklubben och ser olika ut för respektive ras beroende på vilka egenskaper man eftersträvar. Detta i sin tur bygger på användnings- och arbetsområde. Diagrammen visar tydligt att raserna med liknande funktioner också har likartad beteendepertoar.

Men raser kan också utvecklas åt olika håll, trots att de från början arbetat på samma sätt. Det kan man se tex. hos den belgiska vallhunden. I vissa fall utvecklas också inom raserna så att säga. Tex. är stammen av labradorer avlade på engelska field trialblod närmast helt separerade från den övriga labradorpopulationen. Här ser man hur MH-beskrivningen ger olika resultat.

Man hör ibland att man behöver inte bry sig om hundars mentalitet för att de är "bara" sällskapshundar. Tvärtom skulle man säga. Just på sällskapshundar ställs numera väldigt höga krav på att de skall fungera väl i vårt samhälle. Vi sällskapshunds ägare behöver verkligen studera och hålla koll på våra hundar för att se till att de bibehåller sina egenskaper och att de mår bra.

Artikel är sammanställd av redaktören

I Strävåriga Foxterrierklubben är mentalbeskrivna hundar räknade på en hand. Vilket är riktigt dåligt! Eftersom klubben inte har någon egen mentalprofil följer vi SKKs framtagna profil för sällskapshundar och mindre klubbar. Det fodras minst 50 mentaltestade hundar i rasen för att få egen profil. Man kan läsa om mentaltester på vår hemsida.

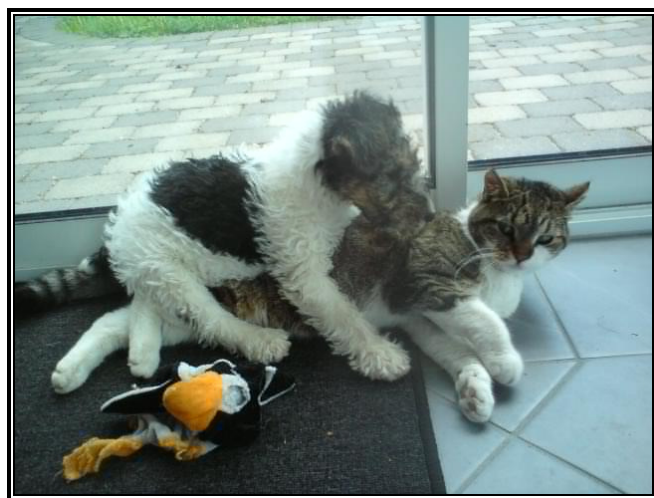
I nästa nr av Strävaren kommer jag fortsätta med.

Hur man skapar förutsättning för ett bra Rasarbete.

Om föreningstekniska frågor.

Om motivation och kommunikation

Om föreningskommitténs arbete i hundvärlden.



DE GOASTE VÄNNER!

Bästa medlemmar nästa Strävare hoppas redaktören skall bli trevlig helg läsning.

Välkomna med julannonser, kåserier, artiklar, ja allt vad ni vill skall stå i vår tidning.

Viktigt håll manus stopp!

I juletid har tryckeriet mycket att göra, det gäller att vara färdig i tid.

Redaktören

RAPPORT FRÅN RUFFA

Slick. Min husse är död. Borta. Kommer aldrig mer tillbaka. Inte ens för att bråka med mig om kuddarna på kökssoffan. Matte är så ledsen, och Martina och många andra som vi känner saknar honom mycket. Jag skulle inte få vara med på begravningen så jag tog farväl hemma vid köksbordet. Där stod ett inramat foto på husse, med ett tätt ljus intill. Jag hoppade upp och satte mig på hussens stol, tittade på fotot, böjde ner huvudet och satt alldeles stilla någon minut som i en egen värld.

Våren har förflutit, sommaren fladdrar i väg. Mina favoritårstider. Inte förrän i slutet av mars kunde jag ta årets premiärdopp. Stor njutning. Lite senare var det dags för foxbollspremiär. Underbart roligt. Jag passar på att käka gräs mellan dribblingarna för Martina är så himla långsam. Är det för att hon bara har hälften så många ben som jag? Strunt samma, nu är det mest bad och Flytenlek som gäller. En chihuahua som nog fått värdkänslor och var ute på vift, utan koppel och utan människa, gjorde oss bekymrade en dag. Vi försökte locka den till oss. Omöjligt. Ett par andra kom med korvbitar, och ett skynke att kasta över hunden. Hunden insåg nog sambandet mellan korv och skynke, det hade jag också gjort. Till sist gick det i alla fall att distrahera med korven och slänga skynket över rymlingen. Så kom matten springande och kunde lättad krama om sin lille Olle. Men det är orättvist att jag som väntade tålmodigt inte fick korv.

Matte har köpt en ny trådlös telefon. Den blev min när hon lämnade kartongen utan uppsikt. Luren och sladdarna lät jag vara, men jag tuggade sönder en del av bruksanvisningen. Så när matte inte begriper sig på den nya telefonen blänger hon på mig. Hon borde

blänga på Martina, för det är hon som har lärt mig att alla förpackningar innebär lek och bus och att riva fram en leksak som hon gömt där.

I juli åkte Martina på semester några dagar. Jag fick inte följa med. Hon ville bese det nya Malmö från cykelsadeln, utan att behöva ta hänsyn till mig. Jag är ju van att cykelspringa (men de mer än tre mil hon cyklade en dag hade blivit lite väl tufft). Sen ville hon bada i ett annat hav, ett med saltare vatten än här på ostkusten, och borra ner tårna i riktigt fin vit sand. Alltså, jag hade gärna kollat in det andra havet och gjort några ruscher i sanden. Där i Malmö finns dessutom en jättejättestor hundbadstrand. Och hundar måste också ha semester. Då säger Martina att semester, det har jag varenda dag. Hon fattar inte att jag menar nya miljöer, nya dofter, någon ny fräsigt fontän.

På tal om bad kryllar det av kanadagäss på badstränderna här i stan. De bajsar nåt alldeles otroligt och en massa människor har klagat på det. Kommunen har låtit sätta upp låga nät med vassa piggar på så att gässen inte ska gå upp på stranden. Förgäves. Det är rätt kul att se dem nonchalant kliva över de fjantiga näten. Nu överväger man att låta hundar jaga bort gässen. Vilken fantastiskt bra idé. Enligt Martina ska kommunen utbilda hundarna i gåsjakt. Utbilda? Jag är anställningsbar direkt och jobbar gratis. Nåja, ett grisöra då och då kanske. Jag älskar att jaga kanadagäss, alldeles särskilt ljudet när de snattrar och smattrar i väg. Och vilket meningsfullt liv jag skulle få.

Sen har jag hört ryktas om en grävling i trädgården hos en gammal arbetskamrat till Martina. Tänk om jag kunde få extraknäcka där också. Ännu häftigare än att jaga bort kanadagäss. Kör hårt, säger jag bara.

Extramatte Martina skrev

CHAMPIONGALLERIET GRATULERAR



SUCH MERCURY FOX MARLEY AND ME SE50890/2010

E. CH STROZZAVOLPE KAPJROYALE

U. MERCURY ERLA

Äg. Gunilla Thörne Uppf. Mitnyan Janos HU.



SUCH NORTHFOX'S SPENCER TRAVIS S40919/2008

E. CH ASH GROVE HIGHWAYSTAR

U. CH NORTHFOX'S MAGGIE MAY

Äg. Berit Järnmalm uppf. Berit Hansson

CHAMPIONGALLERIET GRATULERAR



SUCH JOLLYFOX STILL ON LINE S29201/2009 20090308

E. CH CRISPY LEGACY

F. U. CH JOLLYFOX STAND IN LINE

Äg. & uppf. Pia Rydberg



NORTHFOX'S LUCY IN THE SKY S19184/2009 20090119

E. CH WANNABEE OILING BOILING

U.CH NORTHFOX'S MAGGIE MAY

Äg. & uppf. Berit Hansson

RANSÄTER

Jag, Åke, Pia och Staffan anlände onsdag kväll med våra husvagnar till Ransäter. En lugn kväll och lika lugn torsdag. Ett fåtal hade anlänt, men senare välldes hundfolket in på campingen.

Jag har aldrig campat med så mycket hundar omkring mig förut. Pia och jag ägnade oss åt pälsvård, karlarna åt kökstjänst och sight-seeing

På kvällen kom John Drier, Grete Bergendahl med vännen Jarl till vårt läger och vi hade en trevlig kväll tillsammans.

Fredagens utställning gav Tryggve ett cert. Pias Elvis blev BIM och Tyra 3:a BT.

Grete blev BIR och vann gruppen, påhejad av John, som var där med sina staffar.

Från Finland kom också två kvinnor och två terrier och de var jättetrevliga.

”Hu, vad varmt det var!!”

Lördagens utställning var lika varm minst 27°. På Ransäters hembygdsgård var det vackert och välordnat. Synd bara att vi fick byta ring varje dag, det blev mycket bärande av prylar.

Tryggve fick ett cert till. Pias Pixi fick cert, Gretes tik blev återigen BIR och vann gruppen.

Pia cyklade ner till hembygdsgården och såg finalen. Jag duschade kallt och sov middag.

På kvällen cyklade vi fyra, med alla våra hundar ner till Klarälven och badade.

Senare anlände Grete, Jarl och John med champagne. En glad Grete skålade vi för. Hon hade dock fått nog, skippade söndagen och for hem till Norge.

Pia och jag orkade inte tvätta benhår, utan sparade det till söndag morgon.

Vi vaknade till en lika solig och varm söndag. Pia, jag och Staffan cyklade ner till utställningsplatsen. Åke kom efter med bilen full med trimbord, stolar, burar och tält för skuggans skull. Där träffade vi Lillemor Blanc och Agneta Broberg och en veteranhane.

En glad Pia tog hem BIR med Elvis, Pixie blev BIM och champion.

Tryggve fick ett cert till, men Tyra behöver stå på tillväxt, men fick bra kritik all tre dagarna. Lillemor blev 2:a BH.

Vi tittade på finalen. Flickor i sockendrakter presenterade varje grupp. Det blev en oför-glömlig helg med alla dessa hundar på campingen.

Nästa mål på vår resa var Dorotea där Pia och Staffan hälsade på Pias farbror, som bor där.

Åke och jag åt pizza, passade alla hundarna, slappade och läste.

Hundarna mina har nu lärt sig att springa bredvid cykeln. Tryggve spyr inte längre i bilen och alla hundarna tycker det är spännande med campinglivet.

Sista etappen på vår Norrlandsresa var till Kråken, Kennel Crowfox hos Gunvor och Ronny.

Det blev mycket prat och skratt (hundprat och karlprat) och god mat. Gunvors ”go´fika” var ett måste.

Promenader i blåbärsskogen med Tyra och Tryggve lösa, det är hundlycka.

Hjortar kom fram och betade men när de gav sig på bärbuskarna, inte ens rädda för skällande foxar intill, kom Ronny ut. Med två grytlock slamrade han i bästa bredbenta bullterrierstil och skrämde iväg hjortarna. Synd att vi inte tog bilder på detta.

Vi har haft en helt underbar hundsemester tillsammans.

Vid pennan Maud



Tryggve får ett cert



Lördagens vinnare: Solringens Tryggve Bim & CH Marstens Miss Strozzavolpe



Söndagens vinnare: CH Jollyfox Still in Line & CH Jollyfox First in Line

NERA RANSÄTER



Nöjda utställare: Bir vinnare Grethe & Jarl med Staffan Bim vinnare



Jollyfox Still in Line nybliven champion poserar helst liggande

TILL SIST.....

Vi var några stycken som trots inställd klubbställning tyckte att vi skulle kolla om utställningupplägget verkligen var så dåligt att så få hade lust att anmäla till klubbställningen.

Sagt och gjort, och det ångrade vi inte. Vi det var Agneta Broberg med syster Bumse och undertecknad.

Bumse ville för allt i världen inte missa klubbens nya upplägg hon har varit stadig gäst och lottförsäljerska på våra klubbställningar i många år trots att hon inte har något Strävhaar.

Vi ”skippte” vårt Bed and Breakfast rum och landade fredag kväll hos mina goda vänner Kavaljererna på Annefors Herrgård, som insisterade på att vi skulle förgylla deras hem i dagarna tre. Snacka om att vi fick trevligt! Efter att ha slängt oss i den lilla sjön och vilat en stund ringde klockan för champagnen. Även grannarna var bjudna. Men till supen var det endas vi tre damer och Kavaljererna. Ett vacker bord stod dukat med utsikt över sjön. Där satt vi i den ljumma natten och drack varandra till, med tre stenkorkade bortskämda Borzoier hängande över axlarna medan våra väluppfostrade Strävhaar låg och sov tyst och snällt.

Lördag var det sovorgon eftersom vi inte ställde ut. Jag kunde naturligtvis inte hålla mig från Ransäter, medan Agneta och Bumse gjorde Mårbacka och stora delar av Fryksdalen. Pia och Maud stod redo att entra ringen med var sin hane, när jag anlände. Att få se Grethe Bergendahls jättesöta tik på nära håll var ett nöje, att hon tog Gruppettan båda dagarna var nog ganska självklart.

Klockan fyra lördag eftermiddag var vi inbjudna att se en föreställning av Gösta Berlings Saga på Vestanå teater i Rottneros parkens fantastiska teaterlada som tar 450 personer..

Där hade man ett koncept som var brukligt på 1600- och 1700-talen man såg 1:a akten (1tim lång) kafferast en halv timma i slottsparken. Därefter akt 2 lika lång. Så teatersupé i slottsparken tillsammans med skådespelarna.

Därefter sista akten, tillsammans blev det 5½ tim. Vi var en aning oroliga för träsmak och medtog för den skull kuddar. Det visade sig att vi placerats på ”Vip” platser med stoppade stolar. Där satt förövrigt flera Stockholmsskådespelare som åskådare.

Denna föreställning kom att bli en oförglömlig upplevelse. Glöm träsmaken! Fullkomligt magisk med en ständig puls av dova trummor och hela föreställningen var som en suggestiv teatralisk koreografi. Med en makalöst samspelt ensamble.

Majorskan på Ekeby i Birgit Carlsténs gestaltning var fullständigt underbar bland sina Kavaljerer. Det fanns bara ett sätt att avsluta den sena kvällen, med ett glas champagne på Anneforsverandan och prata om den härliga föreställningen.

Söndag morgonen var det full rulle. Borzoier och strävhaaret Nicko skulle kmmas. Agneta och Bumse skulle packa för att ge sig av hemåt efter utställningen. Själv skulle jag stanna kvar hos kavaljererna på Annefors en dag.

Stekhet redan kl. 9 på morgonen, hur skulle detta sluta. Pia och Maud kom konkande med tält, jag hade bokat plats vid regn men det var snarare skugga vi jagade.

Domarbyte, Gertrud Hagström ställde sig till förfogande och som domarelev hade hon vår tilltänkta domare Charlotta Mellin, som i alla fall fick gå igenom några Strävhaar för sin utbildning på rasen. Damerna såg ut att vara överens om resultatet och vi utställare fick se oss nöjda. Min gamle 9-årige veteran CH Jig's Il Magnifico var för dagen i strålande form trots värmen, och gladde de båda damerna, man tittade länge på de kritvita tänderna. Däremot kände jag mig svimfärdig i värmen och skippade veterangruppen, drog snabbt hem och kastade mig i sjön. Nico låg i skugga resten av dagen, steg upp till supén på verandan. Borzoierna var bannlysta dom hade snott en stek under efterdagen!

En trevlig omväxlande helg i vackra Värmland fick jag, precis de Strävhaariga Foxterrier klubbens styrelse försökte erbjuda sina medlemmar. Lite får man bjuda till själv också!



CH Jig's Il Magnifico 9 år IIBH Ransäter

LILLEMOR

**STRÄVHÅRIGA FOXTERRIERKLUBBEN
MEDLEMSKORT 2011**



SVERIGE

**PORTO
BETALT
B FÖRENINGSBREV**

**RETURADRESS.
KRISTINA LINDSTRÖM
KARLAVÄGEN 115
11 626 STOCKHOLM**



DET GICK VÄGEN!

**BÄSTA HANE PÅ VÄRLDSUTSTÄLLNINGEN I PARIS
INT. NORD UCH CRISPY LEGACY
ÄG. & UPPF. AGNETA ÅSTRÖM**